

# ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

## ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι ..... Δρ. 8  
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ ..... Φρ. Χρ. 10

## ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:  
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**  
Ἀθήνας

### Πολὺ περίεργα

πράγματα ἐπ' ἐσχάτων συνέβησαν μεταξὺ τοῦ ἐν Σόφια ἀνταποκριτοῦ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου κ. Μπάουτσερ καὶ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως· πράγματα ἀποδεικνύοντα καταφανῶς, ὅτι αἱ μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις δὲν εἶνε πλέον ὅσον ἄλλοτε ἐγκάρδιοι. Διότι, ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, τὴν ὁποίαν παρ' ἡμῖν ἐκ μακρᾶς ἔξεως, συνειθίζουσιν ἀκόμη ν' ἀποκαλῶσι παγκόσμιον φύλλον, προβαίνειν εἰς τὰς περὶ τῆς φιλαυστριακῆς τῶν Βουλγάρων πολιτικῆς ἀποκαλύψεις του — περὶ τῆς βασιμότητος τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀμφιβολία χωρεῖ, — ἐγίνωσκε κάλλιστα ὅτι θὰ δυσχερᾶται τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡγεμόνου Φερδινάνδου, ἐκθέτων αὐτὴν ἀπέναντι τῆς Ρωσίας κατὰ πρῶτιστον λόγον, καὶ τῆς κοινῆς ἐν Ἀγγλίᾳ γνώμης κατὰ δεύτερον λόγον, ὅς τις οἱ ἐξυπνοὶ διπλωμάται τῆς Σόφιας ἀξιοῦσιν, ὡς γνωστὸν, νὰ διαβουκολῶσι. Καὶ βεβαίως, ἐπιτήδεις διὰ νὰ ξεσκεπάζῃ τὴν διπρόσωπον πολιτικὴν τῶν προσφιλῶν του φίλων, ἔγραψε τὴν ἀνταπόκρισίν του ἐκείνην, ἥτις προκάλεσεν ἄμεσον διάψευσιν ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη τηλεγραφικῶς. Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τοὺς Βουλγάρους, ἡ διάψευσις αὕτη, ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς οὐδένα ἔπεισεν, ἀφ' ἑτέρου καὶ βλάβης ἐγένετο πρόξενος διὰ τὴν Βουλγαρίαν, διότι ἡ μὲν Ρωσικὴ Κυβέρνησις καθὼς καὶ ἡ Ἀγγλική, κάλλιστα οὐκ αἰ πληροφορημέναι περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐν Σόφια Κυβερνήσεως, δὲν ἀνέμενον νὰ φωτισθῶσιν ἐκ τῶν ἡμιεπισήμων ἀνακρινώσεων τῆς, δι' ὧν ἐπειράθη νὰ διαψέσῃ γεγονότα ἀναμφισβήτητα· ἡ δὲ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις βεβαίως δὲν θὰ νῦχαριστήθῃ ἐκ τῆς βουλγαρικῆς διαψεύσεως, δι' ἧς ἡ φιλαυστριακὴ πολιτικὴ ἀπεκρούετο ὡς ἐὰν ἦτο ἀμάχητον.

Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα παθήματα εἶνε συνήθη δι' ἐκείνους, οἵτινες κρυπτόμενοι ὀπίσθεν τῶν δακτύλων αὐτῶν προσπαθοῦσι νὰ ἐξαπατῶσι τοὺς πάντας. Καὶ πράττουσιν οὕτως ἀνέκαθεν οἱ βούλγαροι, πρὸς μὲν τὴν Ρωσίαν θέλοντες νὰ φαίνωνται πιστὰ καὶ εὐγνώμονα τέκνα, ἐνθουσιῶντα ὑπὲρ τῆς Πανσλαβιστικῆς ιδέας καὶ ἀνυπομονοῦντα νὰ ἴδωσι τὸν λευκὸν Τσάρον ἐγκλιθεῖν ἐν πικρᾷ τᾷς ὕχθας τοῦ Βοσπόρου, πρὸς τὴν Ἀγγλίαν παριστῶντες, ὅτι δὲν βλέπουν τὴν ὥραν πότε ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς Ρωσικῆς ἐπιρροῆς, καὶ ὅτι ἀρκεῖ νὰ προσκαρτήσωσιν εἰς τὸ Κράτος τῶν τὴν Μακεδονίαν, διὰ νὰ ὀρθωθῶσιν ὡς φραγμὸς ἀνυπερβλήτος διὰ τε τὰς ρωσικὰς καὶ διὰ τὰς αὐстроγερμανικὰς φιλοδοξίας, πρὸς δὲ τὴν Αὐστροίαν, ἡ μόνη ἐπιθυμία των εἶνε ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἡ ἀπόκτησις σιδηροδρομικῶν γραμμῶν συντείνουσιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν των ἀνάπτυξιν, καὶ ὅτι ἐννοοῦσι καλῶς ὅτι μόνον διὰ τῆς αὐστριακῆς φιλίας καὶ ὑποστηρίξεως δύνανται ν' ἀποκτήσωσι τὰ ἀγαθὰ ταῦτα. Καὶ ἐπειδὴ ἐκ περιστροφῆς κατάρθωσαν νὰ γείνωσι πιστευτοὶ καὶ παρὰ τῶν τριῶν τούτων Δυνάμεων, συνέλαβον τὴν ιδέαν ὅτι εἶνε οἱ ἐξυπνότεροι διπλωμάται τοῦ κόσμου καὶ ὅτι θὰ κατορθώσωσι πάντοτε νὰ παύσωσιν εἰς τὰ δάκτυλα ὅλους τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Μεγάλων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἀπαθὲς ἀπατηθέντες δὲν ἔχουσι καμμίαν διάθεσιν ν' ἀπατη-

θῶσιν ἐκ νέου. Ἡ ἀξία τῶν βουλγαρικῶν κομπορημοσυνῶν καὶ τῶν βουλγαρικῶν ὑποσχέσεων κατενόηθη ἀρκούντως ἐν Εὐρώπῃ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ χρυσὴ ἐποχὴ τῆς βουλγαρικῆς διπλωματικῆς παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί. Ἀφοῦ πλέον καὶ αὐτὸς ὁ τοσοῦτον διαβοηθεὶς ἐπὶ φιλοβουλγαρισμῷ ἀνταποκριτὴς τῶν Λονδινέων «Καιρῶν» ἠναγκάσθη νὰ προβῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος του εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς βουλγαρικῆς ἀπιστίας, ἕκαστος δύναται νὰ ἐννοήσῃ πόσον τὰ τεχνάσματα τῶν ἐν Σόφια ἔχασαν τὴν σημασίαν καὶ σπουδαιότητά των.

Τὸ μόνον ὅπερ ἔχουσιν ἀκόμη ὑπὲρ ἑαυτῶν οἱ Βούλγαροι, εἶνε ἡ ιδέα, ἣν κατάρθωσαν νὰ ἐμπνεύσωσιν ἀπανταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἔχουσι στρατὸν ἐτοιμοπόλεμον, δι' οὗ δύνανται ἐν δεδομένη στιγμή νὰ διαταράξωσι τὴν εἰρήνην ἐπιτιθέμενοι κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ ιδέα αὕτη, καίτοι ἐξασθενήσασα κάπως ἔνεκα τῶν ἐπαυλειμμένων εἰς τὰς τουρκικὰς ἀπειλὰς ὑποχωρήσεων των, εἶνε ἡ μόνη παρέχουσα ἀκόμη εἰς αὐτοὺς χροιάν τινα σοβαρότητος εἰς τὰ ὄμματα τῶν Δυνάμεων τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ πράγματα τοῦ Αἴμου. Εἰς τὸ ἐξῆς ὅμως οὐδαμῶς πλέον θὰ εὐρίσκωσι πολιτικούς εὐπίστους, καὶ διατεθειμένους νὰ ἀπατηθῶσιν ἐκ τῶν βουλγαρικῶν πονηριῶν καὶ μεγαλαυχιῶν. Ὅλοι ἔμαθον ποῖον εἶνε τὸ ἀληθές βάρος των, καὶ εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς δὲν θὰ δύνανται νὰ προσθέτωσι τίποτε περισσώτερον.

## ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Χιμάρας μεταβάν κατ' αὐτὰς ἐξ Ἰωαννίνων στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν ἐνὸς λοχαγοῦ, ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐκεῖ διασαλευθεῖσαν τάξιν, ἀνεκάλυψεν εἰς τὰ χωρία Βούνοι καὶ Δρυμάδες ἀρκετὴν ποσότητα πυρίτιδος, ὅπλων καὶ φυσιγίων διὰ τὰ ὅποια κατηγορήθησαν, ὡς λαθρέμποροι ὁ Χρήστος Νέστουρας καὶ υἱὸς του καὶ ὁ Φῶτο Τσούρας. Οὗτοι συλληφθέντες ἀπεστάλησαν ἀμέσως πρὸς ἐξορίαν εἰς Πρεμετὴν. Ἐπειδὴ εἰς τὴν Χειμάραν καὶ τὴν Παλάσαν δὲν ἀνεκάλυψαν τι, ἀπέστειλαν εἰς Ἰωάννινά τοὺς προκρίτους Χειμάρρας Ἰωάν. Ρέντζον, Μαρ. Βάρφην καὶ Δημ. Ἀνδρούτσον καθὼς καὶ τοὺς ἐκ Παλάσσης Χρήστον Κονόμου, καὶ Κοσμᾶν Πάτσον. Ὁ στρατὸς ἐντολῇ τοῦ Βασιλῆ Ἰωαννίνων Χελμῆ πασᾶ οὐδεμίαν μετῆλθεν ἐπὶ τῶν κατοίκων βίαν. Γενικὴ γνώμη ἐπικρατεῖ ὅτι παραίτιος τῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἐκρύθμου καταστάσεως ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ διενεργουμένων λαθρεμποριῶν εἶνε αὕτη αὕτη ἡ ἐπιτόπιος ἐξουσία καὶ δὴ ὁ προϊστάμενος αὐτῆς καὶ μακάμης, ὅστις, δυστυχῶς, ἀπὸ ἐτῶν ἐφαρμόζει τακτικὴν ἀρκούντως ἐπιβλαβὴ εἰς βάρος τοῦ πενομένου καὶ φιλησύχου λαοῦ τῆς Χειμάρρας, ὑποστηρίζων φόνους, ἀρπαγὰς, ἀδικίας καὶ συνεταιριζόμενος μετὰ λαθρεμπόρων ἀφ' ἐνὸς μὲν πρὸς χρηματισμὸν ὡς λαμβάνων ἀνάλογον μερίδα, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὡς ἐπιτύχη καταχθόνιον κατὰ τῆς Χειμάρρας πόθον πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκδηλωθέντα.

— Οἱ κάτοικοι τῆς Ἐνω Δροβιάνης μετὰ τὴν εὐφραδίην καὶ πειστικὴν ὁμιλίαν τοῦ ἐφημερίου κ. παπᾶ-Πέτρου συνέλεξαν ἐξ ἐράνων διὰ κα-

ταλόγου 40 περίπου 20 φραγκα ὑπὲρ ἀνακαίνισης τοῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10 παρελθόντος μηνὸς ἐντελῶς καέντος παλαιοῦ σχολείου, εἰς οὗ τὰς αἰθούσας πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐλειτούργει τὸ Πρακτικεῖον Ὑφαντήριον. Ἡ ζημία τοῦ τεκτιρίου καὶ τοῦ ὑφαντουργικοῦ ὕλικου ὑπολογίζεται ὑπὲρ τὰς 600 λίρας. Ὁ κατάλογος οὗτος τῆς Κοινότητος ταύτης ἐστάλη καὶ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ εὐρισκομένους συμπατριώτας, πρὸς οὓς ὑφύεται φωνὴ ἱκετεύουσα πάντα φιλόπατριν νὰ τείνῃ χεῖρα ἀρωγὸν καὶ διὰ τῆς ἠθικῆς αὐτοῦ συνδρομῆς καὶ ἀγαθῆς διαθέσεως συντρέξῃ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς φωνῆς τῆς πατρίδος καὶ συνεργήσῃ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ ρηθέντος σχολείου.

Κατασκευτικὴ καὶ λίαν σεμνοπρεπὴς ἐτελέσθη ἐνταῦθα τῇ ἡμέρᾳ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἡ συνειθισμένη ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων δοξολογία ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν, συνδρομητῶν, ἐπιμελητῶν, διδασκόντων καὶ διδασκομένων τῶν ἡμετέρων ἐκπαιδευτηρίων. Μετὰ τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον τελεσθεῖσαν λειτουργίαν, κατ' ἣν ὁ προϊστάμενος Οἰκονόμος κ. παπᾶ-Νικόλαος Δεσφίρης ἐμνημόνευσε τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν, ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἀρρενχωγείου, ἐνθα μετὰ τὴν νεομισμένην τελετὴν καὶ τὸν πρὸς Θεὸν ὕμνον ὁ διευθυντὴς τῶν ἐκπαιδευτηρίων κ. Εὐάγγελος Παγούνης ἀπήγγεικε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας γλαφυρῶς. Τὸν λόγον τοῦ διευθυντοῦ κ. Ε. Παγούνη καταλήξαντος εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Σουλτάνου, ἐκάλυψαν ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ἐπηκολούθησεν ὕμνος πρὸς τὸν φιλόμουσον ἡμῶν Ἀνακτα, μεθ' οὗ ἀπαγγελλθέντων ποιημάτων τινῶν, ἔληξεν ἡ τελετή, τῶν πάντων ἀποκομιζόντων τὰς μᾶλλον εὐαρέστους ἐντυπώσεις.

— Ἐν Μουζίνῃ τῇ 30 Ἰανουαρίου ἐκηδεύθη ὁ Οἰκονόμος καὶ ἱερεὺς τῆς Κοινοτητος Μουζίνης Σταῦρος Στεφάνου Γκίκα ἐν ἡλικίᾳ 80 ἐτῶν. Τὸν ἐπικήδειον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ διδάσκαλος τῆς Κοινότητος Μουζίνης, ὅστις ἐξύμνησε τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀειμνήστου Οἰκονόμου, ὅστις ὑπηρετήσας πολλὰ ἔτη εἰς τὴν Κοινότητα Μουζίνης ὡς διδάσκαλος, ἐπίτροπος, ἱερεὺς καὶ πνευματικὸς ἀπὸ τὰς 17 Ὀκτωβρίου 1859. Οὗτος ἦν σεβαστὸς ἱερεὺς, φιλόστοργος πατήρ καὶ ἀνέθερεψεν υἱὸς καλούς, οὓς συλλυπούμεθα.

— Ἐν Δελφίνῳ μετὰ μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθη ἡ τῶν γραμμάτων πανήγυρις, ἥς τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ ἐλλόγιμος διευθυντὴς κ. Δημήτριος Μπίτας.

## ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ

Οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριταὶ τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων διαφόρους ἐκφράζουσι γνώμας περὶ τῶν ἀπασχολούντων τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐθνικῶν ζητημάτων, περὶ τῆς ἀνδαικῆς ἡ μὴ στάσεως τοῦ πατριάρχου καὶ περὶ γνώμης ἐκφρασθείσης ἐν τῇ Συνόδῳ κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ'. Τα γραφόμενα δὲ ἐν γένει σκοπὸν ἔχουν οὐχὶ νὰ μεταδώσωσιν εἰδήσεις ἀκριβεῖς ἢ νὰ συντρέξωσιν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ ἐκμανοποιήσωσι τὰς ὁρέξεις καὶ δια-

|                |    |        |     |         |
|----------------|----|--------|-----|---------|
| 4 Μεγάλα Κέρδη | έ  | 00,000 | Δρ. | 400,000 |
| 4 Κέρδη        | ξ  | 25,000 | »   | 100,000 |
| 4 Κέρδη        | έκ | 10,000 | »   | 40,000  |
| 12 Κέρδη       | έκ | 5,000  | »   | 60,000  |
| 20 Κέρδη       | έκ | 1,000  | »   | 20,000  |
| 1644 Κέρδη     | έξ | 100    | »   | 164,400 |
| 2312 Κέρδη     | έκ | 50     | »   | 115,600 |

Δελτίον. Ὅχι εἰς τὸν ὑπουργόν;  
 Ὁ κ. Ἀλεξάνδρος θυμὰ ἐπὶ τὰν κοινότη-  
 ταν Θεσσαλίας, διὰ τὰ ὅποια αἱ κοινότη-  
 τες ἐκίνησαν ἀγωγήν κατὰ τὸν Διόκλητον, ὡς  
 ἀναγκάζοντες τοὺς τὴν αὐσότητα αὐ-  
 τῶν τὸν κοινότηταν καὶ ἐκέρδιον ἐσχάτως  
 δύο ἀπαρτίζοντες τὸν Ἐφεσίον Ἀθηναίαν. Ἐπε-  
 ῖν ὁ ὑπουργὸς ἐν εὐχ γνῶσιν τὸν ἀποστά-  
 αὐτῶν, πρὸς διακάνειον τὸν σχετικῶν ζή-  
 ματων. Καλοῦμενος, ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς δι-  
 γραφίας. Κατόπιν θυμὸς ἐπὶ τοῖς θεματικῶν  
 κῶς ὁ κ. Βοῦζινης, συνιστᾷ καὶ τὴν ἰδρυ-  
 νέου ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας καὶ  
 Γεωργίας, μεμνητὴς τῆς Κυβερνήσεως διότι ἔ-  
 θεας τὰ δύο σπουδαιότερα ὑπουργεῖα τῶν Ἐ-  
 περικλινῶν καὶ Οἰκονομικῶν εἰς ἓνα ὑπουργόν  
 ἐνῶ διὰ τὰ αὐτὰ ὑπουργεῖται ἄλλο ἐπὶ ἑνὶ

την Ἑταιρίαν ἀγγέλων ὅτι παραχωρεῖ μόνον  
ἄδειαν δοκιμαστικῆς κυκλοφορίας διὰ τὸ τμήμα  
Μπράλου—Λαμίας δυνάμεν νὰ ανακληθῇ εἰς  
πᾶσαν στιγμήν, μὲ ὅρους δὲ λεπτομερεῖς ἐξα-  
σφαλίζοντες τὴν ἀσφάλειαν τῆς κυκλοφορίας καὶ τῶν

Τύποις Π. Α. Πετράκου